

SKATTENYTT

Officiellt organ för Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund

Nr 11-12 1965

Årgång 15

DISTRIBUTÖR AV
MEDDELANDEN FRÅN RIKSSKATTENÄMNDEN

Ändrade skogsbeskattningsregler

Av kammarrättsassessorn Bertil Wennergren

A. Beskattning av avverkningsrätter

Avverkningsrätts tillkomst

En avverkningsrätt kan omfatta en viss inte individualiserad kvantitet skog eller all lagligen avverkningsbar skog på ett område, s. k. fri avverkningsrätt. I regel hänför sig dock en avverkningsrätt till vissa bestämda, genom stämpling eller annan märkning individualiserade träd, en post träd på rot.

Avverkningsrätt kan instiftas på olika sätt. Den kan förvärfvas genom ett *avtal om rätt till skogsavverkning*. Enligt 1:7 nyttjanderättslagen får sådan nyttjanderätt inte, utom i fråga om husbehovsavverkning, upplätas för längre tid än fem år. Men en rotpost eller annan avverkningsrätt kan också fås genom *gåva, testamente, på grund av giftorätt, fördel av oskift bo* eller *arv*. Det förtjänar påpekas att för avverkningsrätt på grund av nu nämnda fång nyttjanderättslagens femårsbegränsning inte gäller.

Man kan slutligen skaffa sig en skogsavverkningsrätt genom *förbehåll* om sådan rätt *vid överlåtelse* av den fastighet, på vilken skogen växer. Sådant förbehåll kan fästas inte bara vid en försäljning utan också vid gåva och bodelning.

Det bör också nämnas att enligt gällande rätt till förmån för en fastighet kan instiftas *servitut avseende skogsfång* på annan fastighet. Endast avtalsvägen står numera öppen härför sedan möjligheten att inrätta skogsfångsservitut genom fastighetsbildningsförrättning upphört. När den nya jordabalken trätt i kraft, kommer emellertid också avtalsvägen att vara stängd och inga nya skogsfångsservitut kan därefter tillkomma.

Gällande rätt och reformbehov

Enligt hittills gällande rätt (punkt 2 fjärde stycket anvisningarna till 21 § KL) skall intäkt genom skogsavverkning på grund av avverkningsrätt, som skattskyl-

dig har förbehållit sig vid avyttring av fastighet, beskattas som intäkt av *skogsbruk*. Skogsavverkning på annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt skall däremot hänföras till *rörelse*. En förutsättning härför torde emellertid vara att verksamheten bedrivs yrkesmässigt. I annat fall blir den hänförlig till *tillfällig förvärvsverksamhet*. Det innebär att en avyttring av avverkningsrätten som sådan bedöms enligt reglerna för realisationsvinstbeskattning. En eventuell vinst på grund av tillväxt eller värdeökning under innehavstiden går under sådana förhållanden i regel fri från beskattning när avverkningsrätten förvärvats genom benefikt fång. Denna lucka i skogsbeskattningen i kombination med en annan som strax skall beskrivas har utnyttjats till vinnande av skattelättnad framför allt i samband med arvskiften.

De olika beskattningsfrågor, som knyter sig till inkomstbeskattningen med avseende på skogsavverkningsrätter, har nu gjorts till föremål för en översyn, som syftar till att täppa till luckorna. Den nya ordningen grundar sig på förslag som skatteflyktskommittén lade fram i sitt betänkande "Om åtgärder mot skatteflykt" (SOU 1963:52). I propositionen (1965:129 s. 30) framhålls, att lagstiftningsåtgärder mot skatteflykt är särskilt brådskande när det gäller beskattningen av skogsavverkningsrätter och att motargument mot sådana åtgärder — att hänsyn bör tas till lojala transaktioner — på denna punkt inte har samma tillämpning som annars. De kryphål som lagstiftningen erbjuder torde enligt propositionen (s. 32) utnyttjas i betydande omfattning såväl antalsmässigt som beloppsmässigt. Vidare yrkade många remissinstanser på separat behandling. Det är därför som frågan nu

brutits ut från det samlade komplexet av skatteflyktsfrågor.

Inkomstslag

Genom de nya reglerna säkerställs att intäkt genom avverkning av skog på annans mark inte längre bedöms enligt reglerna för tillfällig förvärvsverksamhet. Skogsavverkning på grund av rätt som förbehållits på överlåten fastighet skall liksom tidigare inbegripas under skogsbruk och alltså beskattas som intäkt av *jordbruksfastighet*. Nyssnämnda lagtext förtydligas emellertid så att därav uttryckligen framgår att regeln gäller inte bara vid försäljning av fastigheten utan också vid annan överlåtelse, t. ex. gåva. Vidare tilläggs i tydlighetens intresse att också en avyttring av skogsavverkningsrätten som sådan inryms under skogsbruk.

All övrig avverkning på annans mark eller avyttring av rätt till sådan avverkning skall hänföras till *rörelse*. För att det skall stå fullt klart att också enligt allmänna grunder ej yrkesmässig verksamhet av nämnda slag skall lyda under rörelsebeskattningens regler, har en legal tolknings-sats med sådan innebörd insatts som punkt 5 i anvisningarna till 28 § KL. Det kan tillfogas att, eftersom "rörelseidkaren" lär komma att sakna fast driftställe i skogsfastighetens kommun, hans hemortskommun normalt blir rätt beskattningssort.

Då man tar ett *skogsfångsservitut* i anspråk avverkar man visserligen skog på annans mark. När i de nya bestämmelserna talas om skogsavverkning på annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt åsyftas dock uppenbarligen inte skogsfång på grund av servitut. Intäkt av sådant skogsfång skall alltså fortfarande beskattas som intäkt av den härskande fastigheten, dvs. som intäkt av skogsbruk.

Produktuttag

Ytterligare lagstiftningsåtgärder har emellertid bedömts erforderliga för att den rätta balansen skall åstadkommas i systemet. Vid *gåva* av en rotpost anses enligt gällande praxis fastighetsägaren — givaren göra ett *produktuttag* och beskattas för dess värde såsom intäkt av skogsbruk. Vanligen låter man värdet bestämmas av det belopp gåvotagaren tillgodogjort sig då han tagit avverkningsrätten i anspråk. Praxis har varit något vacklande i fråga om vid vilken tidpunkt beskattning skall ske — vid själva överlåtelsen eller när gåvotagaren fått valuta för rotposten. När det senare alternativet har valts, skulle man kunna säga att givaren har beskattats som om han själv hade avyttrat den avverkade skogen eller avverkningsrätten (jfr Helmers, Kringgående av skattelag s. 469 ff).

När en rotpost har tillagts någon genom *bodelning*, *arvskifte* eller *testamente*, har motsvarande betraktelsesätt däremot bedömts inte vara möjligt (RÅ 1958 ref. 20). Gällande rätt har då *inte* ansetts ge stöd för en *produktuttagsbeskattning* hos ägaren av fastigheten — den äkta maken eller dödsboet. Inte heller har vid arvskifte den arvinge, som tillskiftats fastigheten, ansetts kunna beskattas för produktuttag i fråga om en rotpost som tillskiftats annan arvinge.

Vid ett ytligt betraktande kan det förefalla som om produktuttagsbeskattningen vid gåva av avverkningsrätt skulle kunna slopas, sedan skyldighet införts för gåvotagaren att skatta för den valuta han kan skaffa sig genom att avverka skogen eller sälja avverkningsrätten som sådan. Eftersom rörelsebeskattningens regler skall tillämpas, kommer gåvotagaren emellertid att få rätt till avdrag för sitt in-

gångsvärde. Då en avverkningsrätt avyttras i nära anslutning till gåvoförvärvet, måste ingångsvärdet vanligen anses inte understiga försäljningsvärdet. Något beskattningsbart netto uppstår följaktligen då inte för gåvotagaren. Motsvarande gäller i fråga om avverkningsrätt, som tillskiftas någon vid bodelning eller arvskifte och som försäljs strax efter mottagandet. Det är alltså tydligt att reglerna om rörelsebeskattning inte onödiggör beskattning av produktuttag. De lägger däremot avgörande hinder i vägen för den variant som innebär att givaren beskattas som om han själv avyttrat avverkningsrätten. Vidare märks den bristande balans i systemet som följer av att produktuttag kan göras utan beskattningseksekvenser genom bodelning, arvskifte eller testamente.

I propositionen (s. 31 och 32) konstateras, att praxis' inställning medfört, att skattebelastningen i anledning av arvskifte på en skogsfastighet blivit helt olika, beroende på vilken form skiftet getts, trots att innebörden av skiftet blivit densamma. Om man genomförde skiftet så att en delägare fick fastigheten och andra delägare kompengades genom att tilldelas avverkningsrätter, inträdde skattefrihet, om transaktionen skedde i själva arvsskiftesinstrumentet men inte om fastigheten — såsom ibland skett i praktiken — tillskiftades delägaren och denne därefter gav meddelägarna avverkningsrätter som naturalikvider för deras arvslotter. Departementschefen uttalar, att den bristande likformigheten i avverkningsrättens skattemässiga behandling i dessa fall synt omtiverad och är ett starkt skäl till ingripande. Enligt hans mening är det vidare angeläget att gåva och arv av sådan rättighet likställs vid beskattningen.

Skatterättslig förvandling

I punkt 2 anvisningarna till 21 § KL har införts ett nytt — femte — stycke, där det förklaras att, om skogsavverkningsrätt övergår till annan genom bodelning eller eljest på grund av giftorätt eller genom arv, testamente, fördel av oskift bo eller gåva, det skall *anses som om avverkningsrätten avyttrats* mot vederlag motsvarande dess allmänna saluvärde vid övergången och som om vederlaget erlagts kontant. Skatterättsligt förvandlas alltså överföringarna till försäljning. De beskrivs efter förebild av 19 § KL. Detta är förklaringen till att också ”eller eljest på grund av giftorätt”, som syftar på förvärv vid ingående av äktenskap enligt äldre giftermålsbalken, kommit med, fastän sådana förvärv sedan länge inte kan göras. Genom en hänvisning i punkt 5 anvisningarna till 28 § KL sätts regeln i kraft även i fråga om inkomstslaget rörelse. Den blir följaktligen tillämplig inte bara på omedelbara produktuttag utan över huvud taget på överlåtelser av avverkningsrätter, alltså också t. ex. på överlåtelser av en post träd på rot som gått genom flera händer.

Den praktiska innebörden av den tillfogade regeln blir *vid gåva*, att givaren beskattas för avverkningsrättens saluvärde, *vid bodelning*, att den fastighetsägande maken eller hans dödsbo beskattas för den utlagda avverkningsrättens saluvärde, *vid arvskitte eller testamente*, att dödsboet beskattas för vad som på grund av arvsrätt, rätt till fördel av oskift bo eller testamentsrätt tillförs någon i form av en avverkningsrätt. *Rätt inkomstslag* blir, när avverkningsrätten skiljs från egen fastighet eller utgör en avverkningsrätt som överlåtaren förbehållit sig vid tidigare överlåtelse av fastighet, jordbruksfastig-

het och i övriga fall rörelse. *Rätt beskattningsår* blir, på grund av stadgandet att det skall anses som om vederlaget erlagts kontant, det år då avverkningsrätten övergått till mottagaren. *Rätt beskattningsort* blir för intäkt av jordbruksfastighet fastighetskommunen och för intäkt av rörelse normalt hemortskommunen.

Innan mottagaren omsatt avverkningsrätten i pengar, är det svårt att bilda sig en säker uppfattning om dess värde. Lagtexten använder termen ”det allmänna saluvärdet”. I propositionen (s. 34) förklaras ordvalet med att termen jämte ”ortens pris” är den mest gängse i praxis. Det tilläggs emellertid att ordvalet inte får fattas så att det taxerade skogsvärdet, vilket ju i princip skall överensstämma med det allmänna saluvärdet, i och för sig blir avgörande. Tydligt bör dock viss ledning kunna hämtas från de à-priser som tillämpats vid den senaste skogstaxeringen. Det bör emellertid hållas i minnet att värderingen bör ske på ett sådant sätt att den står sig, när mottagarens ingångsvärde på samma avverkningsrätt skall bestämmas.

Vare sig värdet av den överlåtna avverkningsrätten skall beskattas som intäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse, föreligger givetvis rätt till avdrag för ingångsvärde. När det gäller intäkt av jordbruksfastighet förverkligas denna rätt genom systemet med skogsvärdeminskningsavdrag och i fråga om rörelse genom varulagerbestämmelserna. Med några exempel skall visas hur det hela kommer att fungera.

Tillämpningsexempel vid gåva

En fastighet förvärvas våren 1962 för 400.000 kr. Där finns då ett virkesförråd på 10.000 kbmsk. Av köpeskillingen belö-

per 300.000 kr. på den växande skogen. Den årliga tillväxten uppskattas här till 400 kbmsk. Ingen avverkning äger rum under de första fyra innehavsåren. År 1966 utstämplas en rotpost omfattande 4.000 kbmsk. Fastighetsägaren överlämnar den som gåva till annan person.

Givaren skall då i sin jordbruksbilaga till 1967 års självdeklaration som intäkt ta upp rotpostens allmänna saluvärde. Detta värde uppskattas här till 200.000 kr. Eftersom det utgående virkesförrådet efter transaktionen understiger det ingående med 2.000 kbmsk (tillväxt under innehavstiden 5×400 kbmsk), får *givaren* göra skogsvärdeminskningssavdrag enligt förrådsmetoden med $2.000/10.000$ av ingångsvärdet 300.000 kr. eller med 60.000 kr. Kan han visa att den kvarstående skogens värde är lägre än 240.000 kr. t. ex. 220.000 kr., får han i stället tillgodoräkna sig avdrag enligt värdemetoden med belopp motsvarande skillnaden mellan 300.000 kr. och 220.000 kr. eller med 80.000 kr.

Det antas, att *gåvotagaren* inte tar avverkningsrätten i anspråk förrän efter två år och att de utstämplade trädens kubikmassa under denna tid ökar med 300 kbmsk. Samtidigt stiger virkespriserna så att han vid en avyttring av rättigheten får 230.000 kr. *Gåvotagaren* skall då som intäkt av rörelse ta upp 230.000 kr. och får tillgodoräkna sig avdrag för sitt ingångsvärde på avverkningsrätten, 200.000 kr. Netto skattar han alltså för 30.000 kr. Sjunker i stället virkespriserna så att han inte får ut mera än 190.000 kr. för posten, uppstår ett underskott i förvärvskällan, vilket är avdragsgillt som allmänt avdrag.

En eventualitet, från vilken man inte kan bortse i sammanhanget, är att *givaren*

avlider, innan *gåvotagaren* utnyttjat avverkningsrätten, och att *givaren* efterlämnar fastigheten i arv till *gåvotagaren*. Avverkningsrätten går då så att säga upp i äganderätten till fastigheten och när den skog som utgjort föremål för avverkningsrätten avyttras, kommer intäkterna att utgöra intäkter av skogsbruk. *Gåvotagaren-arvingen* torde då som ingångsvärde på den växande skogen få räkna det taxerade skogsvärdet plus avverkningsrättens ingångsvärde. Det förefaller med tanke på kontinuiteten i beskattningen (*givaren* beskattad för 200.000 kr brutto) rimligt att han, om han önskar det, får göra en separat beräkning enligt värdemetoden av skogsvärdeminskningssavdrag för den skogspost som omfattats av avverkningsrätten. Situationen påminner för övrigt starkt om den som föreligger, när en fastighet förvärvats med ett parti växande skog utstämplat och åsatt särskild köpeskilling i köpekontraktet för fastigheten.

Säljer *den som köpt avverkningsrätten av gåvotagaren* i sin tur avverkningsrätten vidare för 240.000 kr. har han att skatta under inkomstslaget rörelse för 240.000 kr. minus 230.000 kr. eller för 10.000 kr.

Samma beskattningseffekt blir det för honom om han ger bort den köpta avverkningsrätten och dess allmänna saluvärde vid gåvotillfället befinns vara 240.000 kr.

Och råkar köparen avlida, inträder nämnda beskattningseffekt för dödsboet, men inte förrän avverkningsrätten övergår till annan, vare sig det sker genom köp eller på annan väg. Själva dödsfallet däremot aktualiserar givetvis ingen beskattning såsom för avyttring. Avverkningsrätten "övergår" inte till dödsboet (prop. s. 35).

Tillämpningsexempel vid arv

Det antas nu i stället att den som köpte fastigheten år 1962 avlider hösten 1966 och efterlämnar två arvingar. Arvskifte förrättas i början av år 1967 och resulterar i att den ene arvingen tillskiftas fastigheten och den andre rotposten. Dödsboet skall då i sin jordbruksbilaga till 1968 års självdeklaration som intäkt ta upp rotpostens allmänna saluvärde, 200.000 kr., med rätt att därifrån avräkna skogsvärdeminskingsavdrag. Avdraget beräknas med utgångspunkt från vad som för dödsboet är gällande ingående virkesförråd och ingångsvärde. Ingående virkesförråd blir det faktiska förrådet vid dödsfallet, dvs. 1962 års förråd plus 5 års tillväxt, vilket med tillämpning av förut nämnda data blir 12.000 kbmsk (10.000 + 5 × 400). Ingångsvärde blir det taxerade skogsvärdet, som kan antas vara 210.000 kr. Förrådsmetoden ger rätt till avdrag med 4.000/12.000 av 210.000 kr. eller med 70.000 kr. Värdeometoden är knappast att räkna med, när ingångsvärdet bestäms av taxeringsvärdet. Netto skattar dödsboet alltså för 130.000 kr. Som ingående förråd och värde gäller här efter för den arvinge, som tillskiftas fastigheten, 8.000 kbmsk resp. 140.000 kr. (se Englund, Om inkomstskattefaktorn vid beskattning av benefika förvärv s. 203). I fråga om den andre arvtagarens disposition över avverkningsrätten blir läget detsamma som förut sagts om en gåvotagare.

Går man i stället till väga så att den ene arvingen tillskiftas fastigheten inklusive rotposten och den andre som arvslott får en fordran på ekonomiskt vederlag samt låter fastighetsägaren efter arvskiftets fullbordan betala sin skuld med rotposten som naturalikvid, blir det likasom tidigare gällt den fastighetsförvär-

vande arvingens sak att deklarerera rotpostens saluvärde som intäkt av skogsbruk och tillgodoräkna sig skogsvärdeminskingsavdrag enligt de från dödsboet övertagna faktorerna avseende gällande ingående förråd och värde; jfr RÅ 1958 not 1651 och 1961 not 599. För den arvinge, som tar emot avverkningsrätten som vederlag för sin fordran, blir beskattningssituationen densamma som enligt det första alternativet.

Tillämpningsexempel vid förbehåll i samband med överlåtelse

Den nya lagstiftningen ger inte svar på frågan hur skogsvärdeminskingsavdrag skall beräknas när en f. d. fastighetsägare tar en avverkningsrätt i anspråk som han förbehållit sig vid överlåtelsen av fastigheten. I praxis har hittills endast fastslagits att rätt till skogsvärdeminskingsavdrag föreligger vid beskattning av intäkt som hänför sig till avverkningsrätt vilken förbehållits vid överlåtelse av fastighet, RÅ 1958 not 1324. Rättsfallet gav däremot inte svar på frågan vilken variant av förrådsmetoden (värdeometoden blir knappast aktuell) — den som gäller för innehavstiden eller den som tillämpas vid fastighetsavyttring — som skall begagnas. I RÅ 1963 not 1405 erhöill visserligen innehavaren av en avverkningsrätt, som förbehållits vid gåva av fastigheten, skogsvärdeminskingsavdrag enligt den senare varianten av förrådsmetoden. Fallet var emellertid så pass säreget att det knappast kan anses prejudicerande. Avverkningsrätten överläts nämligen till gåvotagaren och det framstod då som naturligt att se det hela som en transaktion, även om tretton år förflöt mellan överlåtelsen av äganderätten och inlösningsrätten.

Av större intresse för bedömningen är kanske att skogsbeskattningsreglerna numera lagts till rätta så att den för fastighetsavyttring avsedda förrådsmetoden skall kunna tillämpas, när någon tar i anspråk växande skog, som han förbehållit sig på en fastighet, vilken upplåtits på obegränsad tid mot engångsersättning. Det ligger nämligen mycket nära till hands att analogisera med dessa regler. Och de anvisar avyttringsvarianten av förrådsmetoden. Denna har också förespråkats av kammarrättsrådet Bylin i hans artikel "Något om beskattning av avverkningsrätter" (Skattenytt 1958 s. 246 ff). Bylins rekommendationer har lagts till grund för metodiken i tillämpningsexemplet i det följande.

Det antas att på en fastighet finns 12.000 kbmsk och att det för ägaren gällande ingående virkesförrådet uppgår till 10.000 kbmsk. Fastigheten säljs men säljaren förbehåller sig avverkningsrätt till 4.000 kbmsk. Bara 8.000 kbmsk följer alltså fastigheten. Av köpeskillingen för fastigheten belöper härpå 220.000 kr. Det ingående virkesförrådet proportioneras mellan det förråd som följer fastigheten och det förråd som ingår i avverkningsrätten. Av det förråd som följer fastigheten belöper då $8.000/12.000$ av 10.000 kbmsk eller 6.667 kbmsk på ingående förråd. Skogsvärdeminskningssavdrag kan medges med $6.667/8.000$ av 220.000 kr. eller i runt tal 183.000 kr. Resten av det ingående virkesförrådet, 3.333 kbmsk, får sedan utnyttjas, allteftersom avverkningsrätten omvandlas i pengar och enligt den modell, som utarbetats för allframtidsupplåtelse (se min artikel i Skattenytt 1962 s. 185 ff), med beaktande av tillkommande tillväxt. Jfr också det analoga fallet med skogslikvid in natura vid lant-

mäteriförrättning. Anvisningar för erforderliga rotvärdesberäkningar har utfärdats av riksskattenämnden (1962 nr 3:1).

Men hur man skall gå tillväga när fastigheten säljs inom tio år från förvärvet och inte skogsbeskattning utan *realisationsvinstbeskattning* skall äga rum för värdeökning både på grund av tillväxt och kapitalvinst, är inte gott att säga. Det synes dock ligga närmast till hands att läsa reglerna så att möjligheten att erhålla skogsvärdeminskningssavdrag blir definitivt avskuren när transaktionen växlas in på realisationsvinstbeskattningens spår (se Helmers a. a. s. 442). Om den i det första exemplet nämnda, år 1962 förvärvade fastigheten säljs år 1966 för 425.000 kr. trots förbehållen avverkningsrätt avseende 4.000 kbmsk, skall säljaren brutto skatta för en realisationsvinst på 25.000 kr. Att sedan medge några avdrag för förrådsminskning, när avverkningsrätten tas i anspråk, kan inte gärna komma i fråga.

I kraftträdande

De nya bestämmelserna skall träda i kraft redan vid 1966 års taxering. I propositionen diskuteras hur man skall förfara, när avverkningsrätt tillskiftats dödsbodelägare redan under vintern 1965 genom arvskifte och boet avvecklats i samband därmed. Det framhålls (s. 36), att en undantagslös tillämpning av de nya bestämmelserna på sådana dödsbon kan stöta på alltför stora praktiska svårigheter. Det har därför stadgats, att Kungl. Maj:t skall äga rätt på ansökan förklara, att de nya bestämmelserna inte skall gälla för viss skattskyldig vid 1966 års taxering om särskilda skäl föreligger. I propositionen uttalas, att det ligger i sakens natur att dispens i regel inte bör komma i

fråga, om avverkning i anledning av upplåtelsen påbörjats senare än under vintern 1965.

I riksdagen väcktes flera motioner som riktade sig mot den föreslagna retroaktiva tillämpningen. Bevillningsutskottet gjorde vissa uttalanden av uppmjukande karaktär (BevU 1965:41 s. 11). Sålunda bör Kungl. Maj:t enligt utskottets mening vid sin dispensgivning speciellt beakta sådana fall, när skattskyldig har handlat med stöd av särskilt begärt förhandsbesked från riksskattenämnden. Vidare bör i allmänhet dispens från de nya bestämmelsernas tillämpning vid 1966 års taxering avse dödsbon, som slutligt skiftats före den dag propositionen offentliggjordes, vilket anses ha varit den 7 maj 1965, då den första gången bordlades i riksdagen. Utskottet tillfogar, att det ligger i sakens natur, att utredning i så fall måste förebringas om att arvskitte verkligen skett före nämnda dag.

B. Skogsbeskattning vid laga skifte

Vid 1959 års riksdag genomfördes vissa ändringar av skogsbeskattningsreglerna m. m. i syfte att underlätta jordbrukets och skogsbrukets yttre rationalisering. Bl. a. fick den, som vid jorddelningsförrättning har ålagts att betala skogslikvid, rätt till ett speciellt skogsvärdeminskningsskattdrag enligt värdemetoden. Intill beloppet

av skogslikvidens belopp får han göra avdrag enligt nämnda metod utan särskild bevisning om den återstående skogens värde, när han har avverkat skog eller upplåtit avverkningsrätt på fastigheten inom tre år från det lagkraftägande beslut föreligger om fastställelse av förrättningen. Reglerna har emellertid befunnits otillräckliga för sitt ändamål genom att de inte har tagit hänsyn till det system med förtida tillträden av ägolotten som tillämpas framför allt vid laga skiften i Kopparbergs län. Sådan ändring av reglerna har därför nu genomförts att avdragsrätten inträder redan vid tillträdet av ägolotten. Den som tillträder sin ägolott, innan han ålagts gälda skogslikvid, kommer inte att kunna göra bruk av avdragsrätten förrän likviden är känd. Han får förskjuta sitt avdrag till dess.

För att ytterligare jämna vägen för lagaskiftesverksamheten har man också gjort ett tillägg i skogskon- toförordningen. Skattskyldig, som vid jorddelningsförrättning tillträtt ny mark och efter tillträdet tagit ut skog för att finansiera framtida skogslikvider, skall sålunda på skogskonto få sätta in hela vederlaget för upplåtelse av avverkningsrätt eller 70 procent av köpeskilling för leveransvirke.

De nya reglerna skall tillämpas fr. o. m. 1966 års taxering. Beträffande detaljerna hänvisas till prop. 1965:129 s. 7—24.

Rättelse!

I nr 6 av tidskriften denna årgång i artikeln "1965 års skattepaket: Ändringarna i den direkta beskattningen" står på sid. 191 under rubriken "Ikraftträdande", att ändringarna skall tillämpas första gången beträffande inkomståret 1966, d v s fr o m 1967 års taxering. Ändringarna i fråga om förmögenhetsskatten skall emellertid tillämpas redan beträffande inkomståret 1965, d v s fr o m 1966 års taxering.